

Szepesi Attila

Emlékdal

*Pingál madárijesztőt, veres dombokat
Gerzson Pali, szigligeti felleg-lovag.*

*Opál víztükörön fecskeszárnyat, bajra-kész
lovon rugtató, sisakos Szent György-vitézt.*

*Szőlő-indát, melyen kacsintó fürt delel
s kardos angyalt – tán Ariel vagy Ráfael.*

*Aztán elunva ecsetjét – megszomjazott –
kancsóval rója a nyikorgó grádicsot.*

*Kipp-kopp – karfa reccsen – borospincébe tér
fanyar rizlingért, zöldarany szilvániért.*

*Odalenn ászkarákok és pucér csigák –
várja a nyirkos, félálomi alvilág.*

*Dongák között hengergő bábok, fényre-vak
sápadt lelkecskék omló pincegádor alatt.*

*Csetlik-botlik, gyertyája kihuny, csak a szél sziszeg,
gyufája sehol, rozsdás kulcsa is elveszett.*

*Indulna, de mozdul a föld – nincs lépni hova,
nincs oda-vissza irány, se té, se tova.*

*Hiába, se hang, se fény – mint éjbe száműzött
billenten áll az ászokfák között.*

Schubert-noktürn

Fönn ezer bőregér,
előttük légi út,
cikázva körbe ér
sivalkodó haduk.

Álmunkat álmodó
lelkecskék szállanak –
lenn kormos háztetők,
szélüzte ág-bogak.

Bukdosnak föl-le-föl,
a ködre írva kék
emlékük dallamát,
foszló szárnyuk ívét.

Nyitott ablak mögött
lyányka a pamlagon,
fölötte maszka függ,
szőre-hulló majom.

Hajába szél kuszál,
csöpp melle megremeg,
árnyéka zöld karój,
bimbója barna petty.

Majom, sárkány, bohóc,
fintorgó maszka-nép
nézi igézetten
arany-pihés ölet.

Kéményről a bolond
sunnyogva körbe-les,
karját kinyújtja és
árnyéka hétöles.

Látja, ahogy alul
az alkony tengerén
virrasztó lámpa gyúl,
pitty-pötty, méz-sárga fény.

Fellobban és kihuny,
mintha kacsintana
ezer szemével a
felbolydult éjszaka.

*Kőudvar mélyiből
avarfüst kunkorog,
sompolygó macska lép,
puha talpú kobold.*

*Távol tetőkön túl
muzsikát hallani –
bolyongnak részegek
holdkörös árnyai:*

*düülög a bandzsa pék
a templomhoz közel,
tört csipkebokorban
pohos kántor vizez...*

*A jegenye-soron
avart sodor a szél,
rosszlány csetlik-botlik
a város szélénél.*

*Apáca siklik el
görbe sikátoron,
kezeben kormányoz
a fehér lilium.*

*Betörő oldalóg,
lapulva körbenéz,
zsebében görbe kulcs,
övében kajla kés.*

*Gázlámpa fénykörén,
egy sombokor alatt
összeragadt kutyák
nyüszítve ránganak.*

*Csöpp szellem-alakok
szállnak nászúk felett,
föl-le, csak föl-le-föl,
fakó bőregerek.*

*Arra jár a csuhás,
kapucnis-tonzúrás,
elhúlvo nézi az
éjféli kutya-nászt.*

*A keresztet hányja,
guvad güllü-szeme:
„Távozz förtelmes – in
nomini Domine...!”*

*Kocsmában nótaszó:
zsvány-dallal mulat
zsibárus, lókötő
és szerencselovag,*

*pirosmentés huszár,
kékfestő meg szatócs,
tükörcsiszoló és
a handabanda jós...*

*A tükör éjen át
kavargón szállanak
fogas bőregerek
a kormos ég alatt.*

*Elsikló seregük
álmot úzó s hozó –
de az álom kié,
és ki az álmodó?*

*Szárnyuk felcsap, aztán
megint ködbe merül –
csöpp szellem-alakok
a víztorony körül.*